

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 187/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. T. S., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. D., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 116/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. T. S. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2012 doručená sťažnosť Ing. T. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 116/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu 29. júna 2009 žalobu, ktorou sa domáhal priznania náhrady škody. Keďže v jeho veci okresný súd nekonal, podal ústavnému súdu 15. júla 2011 sťažnosť, o ktorej ústavný súd rozhodol nálezom sp. zn. IV. ÚS 441/2011 z 12. januára 2012 tak, že okresný súd porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Súčasne sťažovateľ uvádza, že po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu už došlo zo strany okresného súdu k „zaplateniu finančného zadosťučineniu“ v sume 1 500 € a „náhrady trov konania“.

Sťažovateľ tvrdí, že ani po vydaní nálezu, t. j. od 12. januára 2012, okresný súd nekoná vo veci samej, a dokonca mu nebola zaslaná ani výzva na zaplatenie súdneho poplatku, čím okresný súd opätovne porušuje jeho označené práva.

Na základe tejto argumentácie sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol tak, že „Okresný súd Žilina porušil právo sťažovateľa na prerokovanie veci sp. zn. 8 C 116/2009 bez zbytočných prieťahov, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy .., že porušil právo na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote, ktoré je zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru... a aby Okresnému súdu... prikázal, aby vo veci sp. zn. 8 C 116/2009 konal bez zbytočných prieťahov“.

Domáha sa aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 15 000 € a úhrady trov konania.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, resp. ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Ústavný súd v posudzovanej veci zistil, že sťažovateľ mu doručil 23. apríla 2012 podanie, ktoré sa týkalo tej istej veci, o ktorej ústavný súd už konal, resp. rozhodol 12. januára 2012 nálezom sp. zn. IV. ÚS 441/2011. Rozhodnutie ústavného súdu bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa 2. februára 2012, keď nadobudlo aj právoplatnosť.

Z tohto dôvodu ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť ako neprípustnú odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde (obdobne napr. IV. ÚS 157/04 a IV. ÚS 21/2012).

Tvrdenie sťažovateľa, že okresný súd nekoná od vydania nálezu ani ďalšie tri mesiace, ešte jednoznačne nenasvedčuje tomu, že by vznikla taká situácia, ktorá by

signalizovala zbytočné prietahy spôsobené nečinnosťou okresného súdu v danej veci, a tým aj možnosť opätovného vyslovenia porušenia práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Ústavný súd považuje dosiaľ poskytnutú ochranu sťažovateľovi nálezom sp. zn. IV. ÚS 441/2011, ktorým bolo vyslovené porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, okresnému súdu bolo prikázané v tejto veci konať a zároveň sťažovateľovi bolo priznané aj finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, za dostatočnú, a preto jeho sťažnosť bola v danom prípade podaná predčasne.

Dôvody, pre ktoré bola sťažnosť odmietnutá, však nebránia tomu, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom priebehu konania nepostupoval z pohľadu sťažovateľa aj v ďalšom období efektívne a plynulo, sťažovateľ zvážil možnosť opätovného podania sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. mája 2012